

9 iunie - europarlamentare și locale
15 și 29 septembrie - prezidențiale
8 decembrie - parlamentare

După multe controverse între cele două partide aflate la guvernare, soldate cu ceva decizii și acestea ca durată, temporare, spre satisfacția celor din opoziție, iată că s-a ajuns la o formulă relativ acceptabilă, stabilindu-se un calendar, cum se spune, o foaie de parcurs. PSD și PNL cu foste doctrine diametral opuse, nevoite a coabita spre a asigura măcar în această perioadă delicată o oarecare stabilitate, încep să-și piardă din electorat cel puțin declarativ fără a exista o comensurare cât de cât notabilă de tipul sondajelor care la precedentele alegeri erau foarte abundente.

Deciziile la vârf luate, atât cele legate de derularea în timp a celor patru categorii de alegeri, europarlamentare, prezidențiale, parlamentare și locale, unele dintre ele desfășurându-se în două tururi de scrutin, dar și pentru susținerea electoratului țintă prin măsuri de reglementare pe repede înainte a unor domenii economice dar mai ales sociale (pensii, ajutoare materiale etc.). Cadrul mai larg îl reprezintă actuala conjunctură mondială în care aproape 60 % din populația planetei va merge în acest an să voteze.

Un înalt oficial al FMI arată că: Economia mondială se află în pragul unui război rece care ar putea anihila progresele înregistrate de la prăbușirea URSS, fragmentarea economică în jurul blocurilor regionale de putere (SUA și China) riscă să elimine mii de miliarde de dolari din producția globală. În ce ne privește se apreciază că România are o înaltă performanță economică dar decalajele de convergență nu reflectă statutul de membru UE.

Și aceasta deoarece sectorul privat se confruntă cu serioase turbulențe mai ales din pricina lipsei de predictibilitate a decidenților politici și de-aici încolo sunt evidente luările de poziție inegale, contradictorii, dese reveniri, ajustări legate de legislația în domeniu. În acest context geopolitic, dar și intern coaliția a stabilit calendarul pentru alegerile din acest an: 15 și 29 septembrie pentru prezidențiale (turul 1 și 2) și 8 decembrie pentru parlamentare. S-a hotărât comasarea alegerilor locale cu europarlamentare pentru 9 iunie.

La locale fiecare partid va candida cu forțe proprii, iar pentru europarlamentare va exista o listă comună. Mai sunt trei luni până la prima tură de alegeri și încă nu s-a găsit un candidat agreat la Primăria Capitalei. S-au vehiculat numele lui Dan Ostahie, CEO, care a creat brandul Altex, apoi certii/incertii Gabriela Firea, Cristian Popescu Piedone susținut de Dan Voiculescu și în final tot Nicușor Dan, de data aceasta ca independent susținut din umbră de alte partide.

La fel în Cluj, Timiș, Bistrița-Năsăud etc. sunt candidaturi controversate fără o strategie sigură. Sunt în derulare o serie de manevre zise electorale altele decât cele prezentate cum ar fi, intervenția neașteptată a lui Silviu Prigoană (fost membru al Camerei Deputaților) de care am cam uitat, dar indică persoane ce au făcut găuri în bugetul statului.

După o tăcere îndelungată intervine și Codruța Kövesi și chiar Mitică Dragomir (fostul de pe timpul lui Ceaușescu) care sugerează o listă a candidaților pe diverse crăcuțe politice, ținute deocamdată la secret. În tot acest peisaj electoral prezentat pe scurt, unii oportuniști, cu dosare penale care trenează, vizează funcții cheie în structurile statului, afiliați se spune spre zona generalului Coldea. În prim-plan sunt prezentate pe felurite canale AI, fake-uri care îl prezintă în principal pe Marcel Ciolacu care ar promova afaceri în domenii cheie ale economiei românești.

Este de la sine înțeles că trebuie ca oameni cu scaun la cap să se delimiteze de aceste reclame care maculează imaginea actualului prim-ministru, dar și candidat pentru locuri eligibile în structurile politice ale statului român. Probabil că s-a pus ceva la cale în Dubai, când Coldea a fost pus într-o situație jenantă turnându-se un pahar cu lichid (poate un șpriț) pe creștetul capului, spre stupefacția/amuzamentul celor prezenți. Apare și Remus Borza, un specialist în resetarea unor structuri energetice, aflat acum în poziția de a-și plasa ceva candidați fie la Primăria Capitalei, dar și în alte structuri locale ori zonale.

Purtătorii de cuvânt ai tuturor partidulețelor (fără PSD - PNL) pe mai toată media se victimizează, că de fapt, ei de-a lungul istoriei lor politice, au vrut binele țării, dar nu au fost lăsați. Majoritatea dintre ei afiliați celor două partide principale și pe motivul că au fost trecuți în derizoriu, acum se visează pe cai mari, înfierându-i pe cei care tocmai i-au părăsit. În noua formulă politică cred ei că se vor realiza, spurcând locul din care tocmai au plecat.

În administrația centrală, zonală, locală și în descentralizate s-au creat structuri de tip cancerigen care induc în economia reală o metastază generalizată. Se prezintă diverse personaje masiv pe media, că un primar cu firmulițele lui și-a adjudecat contracte în principal pe domeniul reabilitărilor

(drumuri, clădiri cu destinație de școli, așezăminte sociale etc.) în general de infrastructură, a luat spăguța de rigoare (10%), a ajuns apoi la un Consiliu Județean ca ulterior să fie deputat ori senator. Și-a lăsat în urmă odraslele firmele adăpate masiv la bugetul statului. El, ca înaltă oficialitate, dirijează din umbră afacerile pupililor.

Întrebat fiind spune cu seninătate că nu are niciun fel de legătură cu acele firme că de fapt sunt ale copiilor. Noi cei de rând credem că putem accesa fonduri spre a supraviețui? Chiar dacă urmașii sunt stângaci în a-și conduce afacerile, veghează tătucul aflat pe culmea gloriei politice care îi dirijează din umbră prin fel de fel de prepuși. Oricum viitoarele alegeri care se întrezăresc la orizont pe lângă o impredictibilitate evidentă se vor racorda la valul de neîncredere dar și de absentism cu toate eforturile care se fac pentru o mobilizare gândită ca fiind masivă. Cu ceva timp în urmă președintele Klaus Iohannis a declarat că patru runde de alegeri sunt prea multe trimitând înspre guvern solicitarea de a clarifica acest aspect.

Un sondaj de opinie INSCOP la comanda news.ro datat din luna ianuarie indică faptul că PSD ar obține 29,5% la parlamentare; PNL 18,8%; AUR 18,4%; Alianța Dreapta Unită (USR, PMP și Forța Dreptei) 12,9%; iar SOS (partidul Diane Șoșoacă) 6,5%. Pentru prezidențiale, Mircea Geoană 24,6% din postura de candidat independent; Marcel Ciolacu 15,1%; Diana Șoșoacă (Partidul SOS) 14,8%; Nicolae Ciucă (PNL) 10,8%; Victor Ponta (Pro România) 10,7%; și 10,4% George Simion (AUR). Față de data realizării acestui sondaj vor mai trece luni bune, iar viitoarele sondaje probabil că vor arăta cu totul altfel.

Dinamica politică din prezent cunoaște o diversificare a opțiunilor alegătorilor pe un nivel dacă nu zilnic cel puțin săptămânal. Partidele atât cele aflate la guvernare, cât și cele din opoziție aduc în fața electoratului o serie întreagă de neîmpliniri pe toate planurile, neținând seama că de-a lungul celor aproape 35 de ani de democrație au fost puține situațiile în care factorul politic a susținut în mod real necesarele transformări.

Cel mai adesea după aderarea la NATO și UE acestea au fost impuse de afară. Avem peste 3.200 de UAT-uri în condițiile depopulării masive care a avut/are loc în țara noastră. Sunt comune cu 70-300 de locuitori și care au primari și o întreagă structură administrativă. Dintr-un calcul preliminar nu ar putea fi mai mult de 1.600 de comune care să aibă cel puțin 10.000 de locuitori. La fel se întâmplă și cu unele orașe (foste monoindustriale) și care acum, logic, ar trebui să devină comune sau să se lege cu cele dimprejur spre a rămâne ca atare, cu ceva producție agricolă, turism și poate o mică structură industrială.

O reformă în acest sens ar duce la eliberarea a mii de ocupanți de locuri bine plătite dar care nu prea mai lucrează pentru cei din zonă, pentru bunul motiv că, mai ales tinerii, au plecat spre alte zări. Mai spre centru nu ar mai fi atâtia deputați, senatori ori alte structuri, punând în practică referendumul din anul 2009 de reducere a numărului de parlamentari la 300 (nu peste 500 ca în prezent) și care nu și-au găsit încă rostul de a fi pus în practică.

Pe mai departe frica este că nici numărul de europarlamentari nu ar mai fi ca în prezent cu corelativele corecții ale bugetelor alocate României de către UE prin felurite programe, de care deocamdată mai beneficiem, nu și după 2030. Și dacă tot în această zonă se poate pune problema responsabilității aleșilor și legislația ar trebui ajustată dacă și CCR ar fi de acord. Și că nu aveam ceva mai bun de făcut în vizorul atenției colective, miliardarii lumii își aranjează adăpostul pentru Apocalipsa pe care ei o văd tot mai aproape. Noi avem alte nivele de percepție ceva mai prozaice, să ne alegem conducătorii pe care îi considerăm că ne pot scăpa de cel puțin trei rele: sărăcia, războaiele și protecția internă a conaționalilor. 4.03.2024

Florian Laurențiu Stoika